

عنوان مقاله:

خطر پذیری اسکلت های فلزی در حوزه نزدیک به گسل

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مدیریت بحران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسین معصومی - کارشناس ارشد عمران - موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی تنکابن

فائزه نجاتی - کارشناس ارشد عمران - موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی تنکابن

علی هوشمندآیینی - دانشجو دکتری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودبار

خلاصه مقاله:

کشور ایران بخشی از کمربند زلزله خیز آلیپاید را تشکیل داده که فعالیت لرزهخیزی بالائی را دارا میباشد. بدیهی است که پتانسیل لرزهخیزی در ایران یکسان نبوده و در هر ناحیه متفاوت است. تحقیقات نشان میدهد که شهر تهران در منطقهای با خطر لرزهخیزی نسبی خیلی زیاد قرار دارد و رویداد زمینلرزه در پایتخت ایران که کلیه امکانات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی کشور در آن متمرکز شده است، عواقب بسیار جدی و فاجعه آمیزی در پی خواهد داشت. لذا بررسی خطرات ناشی از زمینلرزه در شهر تهران به منظور طراحی سازههای جدید با سطح ایمنی مناسب و یا مقاومسازی سازههای موجود برای کاهش آسیبپذیری در برابر زلزله، ضروری و حائز اهمیت میباشد. برای بررسی میزان خطر در یک ساختمان تأثیر عوامل لرزهها شامل گسلها با قابلیت فعالیت لرزههای تا شعاع مناسبی از ساختمان در نظر گرفته میشود. به منظور مدل سازی و آنالیز سازه 3 مدل تهیه شده است که در تعداد طبقات 4 8 12 میباشد. طراحی قاب بر اساس استاندارد 2800 و کنترل و ارزیابی آن توسط تحلیل بارافزایی انجام شده است. در بخش تحلیل طیفی و تاریخچه زمانی از استاندارد 2800 استفاده شده است. معیار انتخاب شتابنگاشت برای حوزهی نزدیک، فاصله حدوداً تا 15 کیلومتر از مبدأ لرزهها میباشد و برای حوزه ی دور 50 کیلومتر به بعد انتخاب شده است

کلمات کلیدی:

گسل، فعالیت لرزههای، خطر لرزهخیزی، حوزهی نزدیک، سطح ایمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/167114>

